קולה שרקצה

אל נפשם: ויבאו המצורעים המחנה ויבאו אל
אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב
ובגדים וילכו ויטמינו וישבו ויבאו אל אהל אחר
וישאו משם וילכו ויטמינו: ויאמרו איש אל
רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום
בשורה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור
הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבואה ונגידה בית
המלך: ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם
לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש
וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור
ואהלים כאשר המה: ויקרא השוערים ויגידו
בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר
עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם
ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבא
בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים
ואל העיר נבוא: ויען אחד מעבדיו ויאמר
ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר

נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר נשארו
בה הנם כל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ~
ונראה: ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך
אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: וילכו
אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה
בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו כתב
המלאכים ויגדו למלך: ויצא העם ויבזו את ה׳
מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים ול׳
בשקל כדבר יהוה: והמלך הפקיד את ~~השליש~~ קרי
השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו
העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר ברדת המלך אליו סאתים שערים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער
שמרון: ויען השליש את איש האלהים ויאמר
והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר
הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל:
ויהי לו כן וירמסו ∴ ט העם בשער וימת:

וחזאל

וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי
יהואחז ׃ ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן
אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד
עתה ׃

קדו״ש ביחזקאל

התשפט

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃ ואתה בן אדם
התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל
תועבותיה ׃ ואמרת כה אמר יהוה אלהים
עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
גלולים עליה לטמאה ׃ בדמך אשר שפכת
אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ות
ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך
חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות ׃ הקרובות
והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם
רבת המהומה ׃ הנה נשיאי ישראל איש
לזרעו היו בך למען שפך דם ׃ אב ואם הקלו
בך לגר עשו בעושק בתוכך יתום ואלמנה

הונו בך קדשי בזית ואת שבתתי חללת: אנשי
רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו
בך זמה עשו בתוכך: ערות אב גלה בך טמאת
ענו־ הנדה בך: ואיש את אשת רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא בזמה ד ואיש את
אחותו בת אביו ענה בך: שחד לקחו בך למען
שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך
בעשק ואתי שכחת נאם יהוה אלהים: והנה
הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך
אשר היו בתוכך: היעמד לבך אם
תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך
אני יהוה דברתי ועשיתי: והפיצותי אותך
בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך
ממך: ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני
יהוה: אחימות יחזקאל
ויהי בשנה השביעית בחמישי בעשור לחדש
באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה

(וישבו)

את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא
ירעו עוד הרעים אתם והצלתי צאני מ
מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה : כי כה
אמר יהוה אלהים הנני אני ודרשתי את צאני
ובקרתים : כבקרת רעה עדרו ביום היותו
בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי
אתהם מכל המקומת אשר נפוצו שם ביום ענן
וערפל : והוצאתים מן העמים וקבצתים מן
הארצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים
אל הרי ישראל באפיקים אל אדמתם ורעיתים
אל הרי ובכל מושבי הארץ : במרעה טוב
ארעה אותם ובהרי מרום ישראל יהיה
נויהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל : אני ארעה צאני
ואני ארביצם נאם יהוה אלהים : את האובדת
אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש
ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה

אשמיד את רעינה במשפט ואתנה צאני
כה אמר יהוה אלהים הנני שפט בין שה
לשה לאילים ולעתודים המעט מכם
המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו
ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים
ברגליכם תרפשון וצאני מרמס רגליכם
תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה לכן
כה אמר יהוה אלהים אליהם הנני אני
ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה יען בצד
ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות
עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה
והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי
בין שה לשה והקימותי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אותם
והוא יהיה להם לרעה ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דויד נשיא בתוכם
אני יהוה דברתי וכרתי להם ברית שלום

והשבתי

והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר
לבטח וישנו ביערים: ונתתי אותם וסביבות
גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי
ברכה יהיו: ונתן עץ השדה את פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו
כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים
מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מ
מחריד: והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד
אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים:
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי
בית ישראל נאם יהוה אלהים: ואתן צאני
צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם
יהוה אלהים:

במדבר בתרי עשר

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא
ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: ונקבצו בני

יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש
אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:
אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: ריבו
באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא
אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שדיה: פן אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום
הולדה ושמתיה כמדבר ושתיה כארץ ציה
והמתיה בצמא: ואת בניה לא ארחם כי בני
זנונים המה: כי זנתה אמם הובישה
הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני
לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי:
לכן הנני שך את דרכך בסירים
וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא:
ורדפה את מאהביה ולא תשיג אותם
ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: והיא
לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש
והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: